

The Crumble of the Quantum-unit for Vacuum in the Double Torus Theory for a New Model of the Universe.

Author: ing. D.C.M. Visser (DAN), Almere, Nederland^[1,2,3]

Datum: 26 November 2017

Abstract.

This article breaks with the inviolability of the quantum-unit. It 'crumbles' (or cuts up, or refines) the quantum-vacuum. That also crumbles the constant vacuum-energy-density, or dark energy. It offers a new definition for dark energy. New dark energy does no longer belong to the Big Bang-universe: New dark energy is part of a *rotating-hologram universe*. Such a universe has the shape of a Double Torus, which has an inner-torus that rotates while an outer-torus represents the 'crumble of the vacuum' with time below the Planck-scale. The 'vacuum-crumbling' implies a 'new 'building-stone' for vacuum: T_{dan} . This is a new (rotating) energy-tensor, which has two states ψ , one for above and one for below the Planck-scale. The 'beauty' is the dimension of the tensor remains unchanged in those two states! Hence, the quantum-Planck-unit is transparent for migration. That makes the Big Bang-universe no longer a fundamental universe. The Big Bang-universe is emerged (or induced) by rotation of the hologram-universe. This means the Big Bang-universe will exist in every place of the rotating hologram-universe implying: parallel universes 'outside' a Big Bang-universe are a nonissue. Parallel universes exist embedded in the rotating hologram-universe. Thereby the origin of the 'old Big Bang-universe' is no longer relevant. A new definition of age of the universe lies in the cycle-duration of one cycle, although rotation goes on eternally. Continuously the origin is recalculated. Seemingly the Big Bang-universe is materialized *above* the Planck-scale and dé-materializes *below the* Planck-scale, however, such a perspective is reciprocal facing the transparent frontier. Against all expectations my formulas show that one can migrate from one to the other parallel-universe. Locally that is interpreted as 'change', but on larger scales it is called traveling through time without space. Because there is extra time (or refined time in the crumble of vacuum), which affects relativistic time that can make traveling faster than traveling through space with the speed of light. There is no horizon between the physics of the 'soul' and the physics of 'materialization' including the other way around.

Introduction.

This article is written in Dutch on purpose. That has everything to do with the development of the United Kingdom after the BREXIT. A lot of my articles meanwhile posted in the vixra-archive of the UK were written in English. Occasionally on request this article will be written in English. For the time being one should use a human translator.

De Verbrokking van de Kwantum-eenheid van Vacuüm in de Dubbel Torus Theorie voor een Nieuw Heelal Model.

Auteur: ing. D.C.M. Visser (DAN), Almere, Nederland^[1,2,3]

Datum: 26 November 2017

Samenvatting (Dutch).

Dit artikel breekt met de onschendbaarheid van de kwantumeenheid. Het 'verbrokkelt' (of versnipperd, of verfijnt) het kwantumvacuüm. Dat 'verbrokkelt' ook de constante vacuümenergie dichtheid, oftewel donkere energie. Het geeft een nieuwe definitie voor donkere energie. Nieuwe donkere energie behoort niet meer tot het Big Bang-heelal: Nieuwe donkere energie behoort tot een *roterend hologram-heelal*. Een dergelijk heelal heeft de vorm van een Dubbel Torus, waarin een binnenste torus roteert, terwijl een buitenste torus de 'verbrokking van vacuüm' is met tijd onder de Planck-schaal is. De 'vacuüm-verbrokking' impliceert een 'nieuwe bouwsteen voor vacuüm': T_{dan} . Dit is een nieuwe (roterende) energie-tensor die twee toestanden ψ kent, één voor boven en één voor onder de Planckschaal. De 'schoonheid' is dat de dimensie van de tensor onveranderd blijft in die twee toestanden! De kwantum-Planckgrens is dus transparant. Het Big Bang-heelal is daardoor niet langer een fundamenteel heelal. Het Big Bang-heelal wordt opgewekt (of geïnduceerd) door de rotatie van het hologram-heelal. Dit betekent dat het Big Bang-heelal op elke plek in het roterende hologram-heelal zal bestaan. De implicatie is: Parallele heelallen 'buiten' een op zichzelf staand Big Bang-heelal zijn onzin. Parallele heelallen bestaan ingebed in het roterend hologram-heelal. De oorsprong van het 'oude Big Bang-heelal' is niet meer relevant. De ouderdom van het heelal wordt bepaald door een enkelvoudige omwenteling van het hologram-heelal, maar die rotatie gaat eeuwig door. De oorsprong wordt voortdurend her-berekend. Schijnbaar materialiseert het Big Bang-heelal boven de Planck-schaal en dé-materialiseert beneden de Planck-schaal. Hoewel dat perspectief omkeerbaar is voorbij de transparante grens. Tegen alle verwachtingen in laten mijn formules zien dat men kan migreren van het ene naar het andere parallelle heelal. Lokaal wordt dat geïnterpreteerd als 'verandering', maar op grotere schaal is het 'reizen door de tijd'. Want er is 'extra tijd' (of verfijnde tijd in de verbrokking van vacuüm), dat effect heeft op de relativistische tijd, en reizen door de ruimte sneller maakt dan met de lichtsnelheid. Er is geen horizon tussen de 'fysica van de ziel' en de 'fysica van 'materialisatie' inclusief het omgekeerde.

Introductie.

Dit artikel is expres geschreven in het Nederlands. De samenvatting is geschreven zowel in het Engels en het Nederlands. Dat heeft alles te maken met de ontwikkeling van het Verenigd Koninkrijk (de UK) na de BREXIT. Vele artikelen die ik inmiddels in het vixra-archief van de UK heb ondergebracht zijn in het Engels. Verder verwijs ik naar bijlage 1 voor een toelichting op mijn specifieke fysische kosmologie. De volgende zaken worden beschreven in dit artikel:

- ‘Oude’ donkere energie wordt vervangen door ‘nieuwe’ donkere energie (sleutel woorden zijn: verbrokkeling-, verfijning-, versnippering van vacuüm).
- De ‘verbrokkeling’ introduceert een ‘bouwsteen voor vacuüm’ T_{dan} , dit is een ‘snelheidstorus’ die in alle stadia (boven en onder de Planckschaal) dezelfde dimensie heeft.
- Een nieuwe roterende hologram-tensor T_{dan} , die kan worden uitgerekend voor een bepaald aantal kwantum-eenheidsoppervlakken. Die tensor laat zien hoe snel de snelheidstorus draait, wat een maat is voor de grootte van een Dubbel Torus, en waarmee het roterend hologram-heelal is beschreven.
- De discrepantie tussen de extreem grote vacuümenergie berekend via de kwantumtheorie vergeleken met de Algemene Relativiteitstheorie wordt opgelost in mijn Dubbel Torus Theorie.
- Een donkere flow in het heelal wordt anders verklaard dan met de Big Bang theorie.
- En tijd kristallen (symmetriebreking van tijd) zijn een verschijnsel als gevolg van extra tijd (naast relativistische tijd) door rotatie van het hologram-heelal.

Dit artikel is een aanvulling op een serie artikelen die ik geschreven heb om uit te zoeken hoe een ‘nieuw heelal-model’ ons fysische wereldbeeld in een ander perspectief zet. Door de jaren heen heb ik mijn artikelen noodgedwongen in het alternatieve archief ‘vixra.org’ van het Verenigd Koninkrijk (UK) moeten zetten (categorie mathematische natuurkunde)^[1]. Het lukt de reguliere kosmologie namelijk niet om het Big Bang-heelal als oorsprong van het heelal los te laten. Daarom ben ik vanaf 2009 tot heden begonnen mijn theoretisch speurtocht met de Dubbel Torus Theorie in het vixra-archief chronologisch te documenteren. In die speurtocht heb ik met analytische logica mijn kosmologisch perspectief stap voor stap opgebouwd in eenvoudige algebra en dat op fysische regels toegepast. Mijn motief was (en is): “Doe het met basisregels en vermijd wiskundige abstracties; immers als abstracte wiskunde geen nieuw model voor heelal kan vinden, en zich beperkt tot de Planckgrens, dan is er, of iets mis met de vertaalslag van die wiskunde naar de realiteit, of de fysische regels onthullen de geheimen niet via complex abstracte wiskunde, omdat men de beperking van de Planckgrens handhaaft. Mijn Dubbel Torus Theorie breekt met de beperking van de Planckgrens. Daarnaast is al langer bekend dat het heelal een informatie-heelal is en een begin is gemaakt met een nieuwe zienswijze om naar zwaartekracht te kijken (donkere zwaartekracht, gewone zwaartekracht en donkere energie). Maar die ontwikkeling heeft geen nieuw heelal-model opgeleverd: Telkens wordt van een Big Bang-heelal uitgegaan, of vanwege een allang niet meer houdbaar puntbegin, of doordat men vasthoudt aan de onschendbaarheid van de kwantumeenheid. Dat heb ik veranderd in mijn Dubbel Torus Theorie. In mijn Dubbel Torus Theorie laat ik zien hoe de ‘verbrokkeling van de kwantum-eenheid’ in vacuüm een ‘verstrengelingskracht’ is die de kwantumverstrengeling een oorsprong geeft. Dat impliceert een roterend hologram-heelal.

Dubbel Torus Theorie.

Aan de basis van de Dubbel Torus Theorie ligt mijn gedachte-experiment^[4]. Die is tevens vervat in een vierkantsvergelijking, als volgt:

$$\begin{aligned}ax^2 + bx + c &= k \\b &= k \in 0, \mathbb{R} \\a &= G \\x &= F_{de} \\c &= Y\end{aligned}\tag{A}$$

Mijn gedachten-experiment haalt een klein zwart gat dicht naar een groot zwart gat toe tot ze beide voor een waarnemer gelijk zijn. Maar ook omgekeerd: Het schaalt een groter zwart gat verder weg naar een kleiner zwart gat toe tot ze voor een waarnemer gelijk zijn. Beide kost 'kracht'. Die kracht zit opgesloten in vacuüm. En dat formuleerde ik in 2004 met formules .

F_{de} is een 'nieuwe' donkere energiekraft en Y is een 'nieuwe' donkere energie.

F_{de} kreeg in 2009, na mijn gedachten-experiment in 2004, bijval van de Engelse wiskundig-fysicus (Chris Forbes, FRAS) in 2009, vanuit mijn formule:

$$\begin{aligned}F_{de} &= -km^3 = -\left(\frac{c^5 O_e}{2G}\right) m^3 \left[(kgm)^3 \frac{N}{s}\right] \\k &= k_{de} \frac{1}{G}; k_{de} = \frac{c^5 O_e}{2}; O_e = L_{planck}^2\end{aligned}\tag{i}$$

De grondslag van deze formule werd door Chris Forbes wiskundig getoetst middels onderstaande vergelijking:

$$\begin{aligned}\int (\alpha x^2 + \beta x + \gamma) dx &= k_{chris} \quad \text{met } k_{chris} \in \mathbb{R} \\for \int (0) dx &= k_{chris} \quad follows \int (\alpha x^2 + \beta x + \gamma) dx = \int (0) dx \\from \int (\alpha x^2 + \beta x + \gamma) dx &= \int (0) dx \\follows (\alpha x^2 + \beta x + \gamma) &= 0 \\for \alpha &= G, \beta = 0, \text{ en } \gamma = -\frac{1}{4} c^4 \hbar^2 M^6 G \\follows x &= \pm \frac{1}{2} c^5 m^3 G^{-1} (L_{Planck})^2\end{aligned}\tag{ii}$$

Dit is gelijk aan mijn formule voor 'nieuwe donkere energiekraft uit mijn gedachten-experiment:

$$F_{de} = \pm km^3 = \pm \left(\frac{c^5 L_p^2}{2G} \right) m^3 \left[(kgm)^3 \frac{N}{s} \right] \quad (iii)$$

De ‘nieuwe’ donkere energie is:

$$\gamma = -\frac{1}{4} c^4 \hbar^2 M^6 G$$

Hiervan heb ik toen de dimensie bepaald, als volgt:

$$\left[\left(\frac{m}{s} \right)^4 (Js)^2 kg^6 \frac{m^3}{kgs^2} \right] = \left[\frac{m^4}{s^4} J^2 s^2 kg^6 \frac{m^3}{kgs^2} \right] = \left[\frac{m^4}{s^4} J^2 kg^5 m^3 \right] =$$

$$\left[kg^2 \frac{m^4}{s^4} J^2 kg^3 m^3 \right] = \left[\left(kg \frac{m^2}{s^2} \right)^2 J^2 (kgm)^3 \right] = \left[J^2 J^2 (kgm)^3 \right] \quad (iv)$$

$$Dus \quad \gamma = -\frac{1}{4} c^4 \hbar^2 M^6 G \left[J^2 J^2 (kgm)^3 \right]$$

Dubbel Torus Theorie, mijn formules.

Formule (A) geeft voor $b = k = 0$ de volgende vergelijking:

$$GF_{de}^2 + Y = 0 \quad (1)$$

Daarna volgden mijn later zelf uitgewerkte formules (2), (3) en (4) voor de verdeling van ‘gewone zwaartekracht’ met $G=1$ op de Planckgrens en ‘donkere materiekracht’ beneden de Planckgrens, als volgt:

$$F_{de} = \pm m^3 k_{de} \quad (2)$$

$$F_{de} = qF_N^{G=1} \otimes \pm sqF_{dm} \quad (3)$$

$$F_{de} = m_{vm} k_{de}^{\frac{1}{2}} \otimes \pm m_{dm}^2 k_{de}^{\frac{1}{2}} \quad (4)$$

Op de Planckgrens is er kwantumzwaartekracht $qF_N^{G=1}$ die als kleinste kwantumzwaartekracht is voorgesteld met $G=1 \left[m^2 \right]$ en waarbij op ‘gewone’ massa (m_{vm}) een kleinste versnelling $\left(k_{de}^{\frac{1}{2}} \right)$ werkzaam is.

Onder de Planckgrens is er ‘donkere materiekracht’ $\pm sqF_{dm}$ waarvoor geldt dat de kleinste versnelling $\left(k_{de}^{\frac{1}{2}} \right)$ werkzaam is op ‘donkere materie’ (m_{dm}^2).

Deze combinatie vertaald zich in formule (4) en is een specifiek evenwicht. De ‘donkere materiekracht’ kan namelijk toenemen met behoud van kwantumzwaartekracht, of afnemen ten

behoefte van méér kwantumzwaartekracht. In dit artikel laat ik zien wat ik voor die wisselwerking heb uitgewerkt. Overigens heb ik de kleinste versnelling uitgerekend op $\left(k_{de}^{\frac{1}{2}}\right)$ $= 1,78 \times 10^{-14} \text{ ms}^{-1}$, terwijl de nauwkeurigste praktijkwaarde (die technologie-afhankelijk is) is vastgesteld op $5 \times 10^{-14} \text{ ms}^{-1}$. Het is dus wachten op verbeterde technologie om nauwkeuriger de waarde vast te stellen. Vervolgens beschrijven mijn Formule (5 en 6) de samenstelling van het dimensionele evenwicht voor de (nieuwe) ‘donkere energiekracht’:

$$F_{de} = m_{vm} k_{de}^{\frac{1}{2}} \left[m^2 \right] \otimes \pm m_{dm}^2 k_{de}^{\frac{1}{2}} \left[m^2 m^2 \text{ms}^{-1} \text{ms}^2 \right] \quad (5)$$

$m^2 m^2$ is donkere materie en bestaat uit twee

éénheidsoppervlakken die onder de Planckschaal,

verbrossen en een baansnelheid (ms^{-1}) hebben, vanwege een rotatie (m/s^2).

Er is dus geen donkere materie als massa deeltjes boven de Planckschaal.

Hieruit volgt:

$$F_{de} = m_{vm} k_{de}^{\frac{1}{2}} \left[\left(m^2 \right) \right] \otimes \pm m_{dm}^2 k_{de}^{\frac{1}{2}} \left[\left(\frac{m^2}{s} \right)^3 \right] \quad (6)$$

|<- dark flow ->|

Toelichting: Het tweede deel van deze formule levert voor de dimensie een ‘donkere flow van vacuüm’ op in een torus-oppervlak onder de Planckschaal. Het is een torus, omdat ‘**donkere materie**’ voor wat betreft dimensie als twee eenheidsoppervlakken loodrecht op elkaar staan $[m^2 \cdot m^2]$ (zie Fig 1A). Een naar binnen gerichte versnelling veroorzaakt een baansnelheid in het torus oppervlak. De versnelling kan + of – zijn, oftewel versnellen (gelijkwaardig aan uitdijing) ofwel vertragen (gelijkwaardig aan inkrimping). De + of – dynamiek zorgt voor het (al of niet) ‘verbrossen van het eenheidsoppervlak’. Bij een groter wordende roterende torus ‘verbrosselt’ het twee-eenheidsoppervlak. De tijdseenheid ‘verbrosselt’ daarbij ook. Bij een kleiner wordende torus herstelt het twee-eenheidsoppervlak weer. Dit is de wijze waarop mijn ‘donkere materiekracht’ ‘aanvullende zwaartekracht’ veroorzaakt. Men kan dat ‘donkere zwaartekracht’ noemen, maar dan wel afkomstig van het domein onder de Planckschaal. Zoals verder in dit artikel zal blijken zal ik daarmee de discrepantie oplossen van de kosmologische constante volgens de Algemene Relativiteitstheorie berekend en berekend volgens de kwantumtheorie. Er verschijnt in formule (6) een ‘donkere vacuümstroom’ (dark flow). Die is ook astronomisch waargenomen en lijkt clusters van sterrenstelsels naar één punt te trekken. De Big Bang-theorie verklaart dit hardnekkig als veroorzaakt door een extreem ‘grote massa’ uit de begintijd van het Big Bang-heelal; die zou dan zwaartekracht uitoefenen op de clusters. Maar voor een ‘extreem grote massa’ is geen bewijs. Wat veel plausibeler is, is de waarneming van een ‘donkere flow’ in het hologram-heelal die materie meesleept.

Mijn 'donkere materiekraft' is een 'verstrengelingskraft' voor de kwantumeenheid. De verstrengelingskraft is de 'verbrokkeling van het vacuüm'. Donkere materie is dus alleen te vinden onder de Planckschaal. Er is een nieuwe zwaartekrachttheorie (E. Verlinde), maar daarin blijft 'donkere zwaartekraft' boven de Planckschaal. Daarin bestaat donkere materie niet omdat de Planckgrens als kleinste grens gehandhaafd wordt. Maar in mijn Dubbel Torus Theorie bestaat het wel, alleen in het 'verbrokkelingsdomein' onder de Planckschaal. Kortom: vasthouden aan de onwrikbaarheid van de kwantumeenheid handhaaft een Big Bang-heelal als informatie heelal. Maar het bestaan van een 'extra kraft' onder de Planckschaal, of dat nu 'donkere materiekraft' of 'donkere zwaartekraft' wordt genoemd, veroorzaakt een symmetriebreking en die herstel ik met een rotatie van het informatie-heelal. Vandaar dat ik poneer dat een roterend hologram-heelal een Big Bang-heelal voortbrengt.

Formule voor de visualisatie van de Dubbel Torus.

Formule (1) geeft een dieper inzicht in wat 'donkere energie' volgens mij is. Vandaar dat ik dat 'nieuwe' donkere energie (Y) heb genoemd (de oude donkere energie is Λ , de kosmologische constante).

Uit formule (1) volgt:

$$Y = -GF_{de}^2 \quad (7)$$

Voor $G = 1$ volgt hieruit:

$$Y = -F_{de}^2 = - \left\{ \left(m_{vm} k_{de}^{\frac{1}{2}} \left[(m^2) \right] \right)^2 \otimes \left(\pm m_{dm}^2 k_{de}^{\frac{1}{2}} \left[\left(\frac{m^2}{s} \right)^3 \right] \right)^2 \right\} \quad (8)$$

En daaruit volgt (vanwege het kwadraat van het teken in het tweede deel):

$$Y = -F_{de}^2 = - \left\{ \left(m_{vm} k_{de}^{\frac{1}{2}} \left[(m^2) \right] \right)^2 \otimes + \left(m_{dm}^2 k_{de}^{\frac{1}{2}} \left[\left(\frac{m^2}{s} \right)^3 \right] \right)^2 \right\} \quad (9)$$

De formule wordt als geheel daardoor als volgt:

$$Y = -F_{de}^2 = + \left(m_{vm} k_{de}^{\frac{1}{2}} \left[(m^2) \right] \right)^2 \otimes - \left(m_{dm}^2 k_{de}^{\frac{1}{2}} \left[\left(\frac{m^2}{s} \right)^3 \right] \right)^2 \quad (10)$$

$$|<----- a ----->| \quad |<----- b ----->|$$

a = kwantum-informatie van de zwaartekraft (in het kwadraat) is (+)

b = donkere flow (in het kwadraat) en is anti-zwaartekraft! (-)

$F_{de}^2 = a \times b$, en is de 'nieuwe' donkere energiekracht in het kwadraat

Y is de 'nieuwe' donkere energie.

Het 2-de deel van formule 10 (dat is deel b) wordt gevisualiseerd in Fig. 1A en 1B. En daarin past formule-deel a.

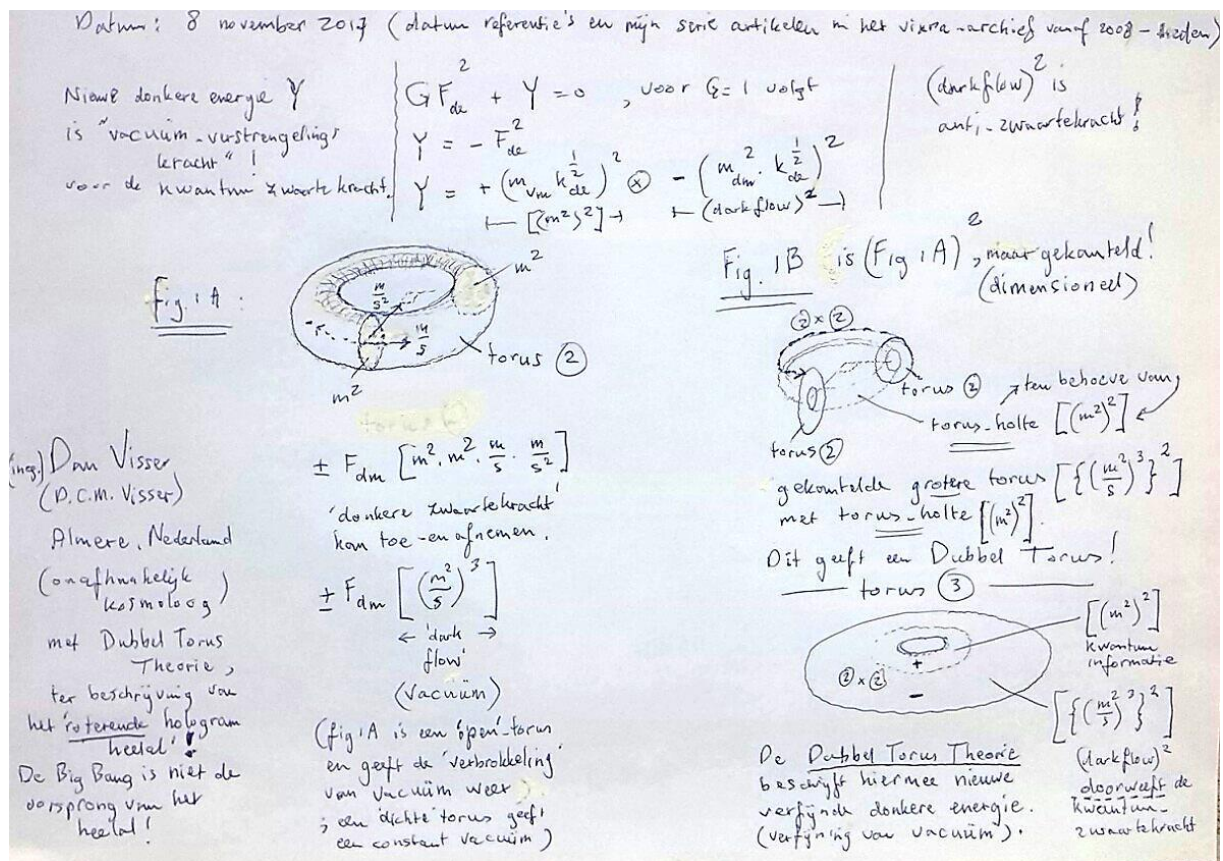


Fig. 1A en 1B: De Dubbel Torus Theorie (Dan Visser, onafhankelijk kosmoloog, Almere, Nederland tevens schilderij-kunstenaar)

Toelichting: In Fig. 1A en 1B geef ik aan dat de Big Bang niet de oorsprong van het heelal is. De oorsprong is een *roterend hologram-heelal*. De rotatie daarvan zorgt al dan niet ervoor dat een (niet fundamenteel) Big Bang-heelal versneld uitdijt. Een dergelijk 'geïnduceerde' Big Bang-heelal is derhalve een 'informatie heelal' dat 'verstrengeld' is middels mijn 'nieuwe' donkere energie (γ). Dat is een 'verstrengelingskracht in vacuüm'. γ een combinatie van 'gewone zwaartekracht' en 'donkere materiekracht'. Beide zorgen dimensioneel voor een Dubbel Torus. In mijn Dubbel Torus Theorie bestaat 'donkere materie' niet als 'massa-deeltjes' boven de Planckschaal. Het bestaat uit eenheidsoppervlakken die kunnen 'verbrokkelen' onder de Planckschaal (zie formule 5). Op die manier is 'donkere materie' 'versnipperde ruimtelijke eenheden'.

Rotatie van het hologram-heelal.

In Fig. 2A, 2B en 2C wordt stapsgewijs weergegeven wat door mij onder de rotatie van het hologram-heelal wordt verstaan (de referentie is Fig. 1B); deze figuur is Fig. 1A in het kwadraat.

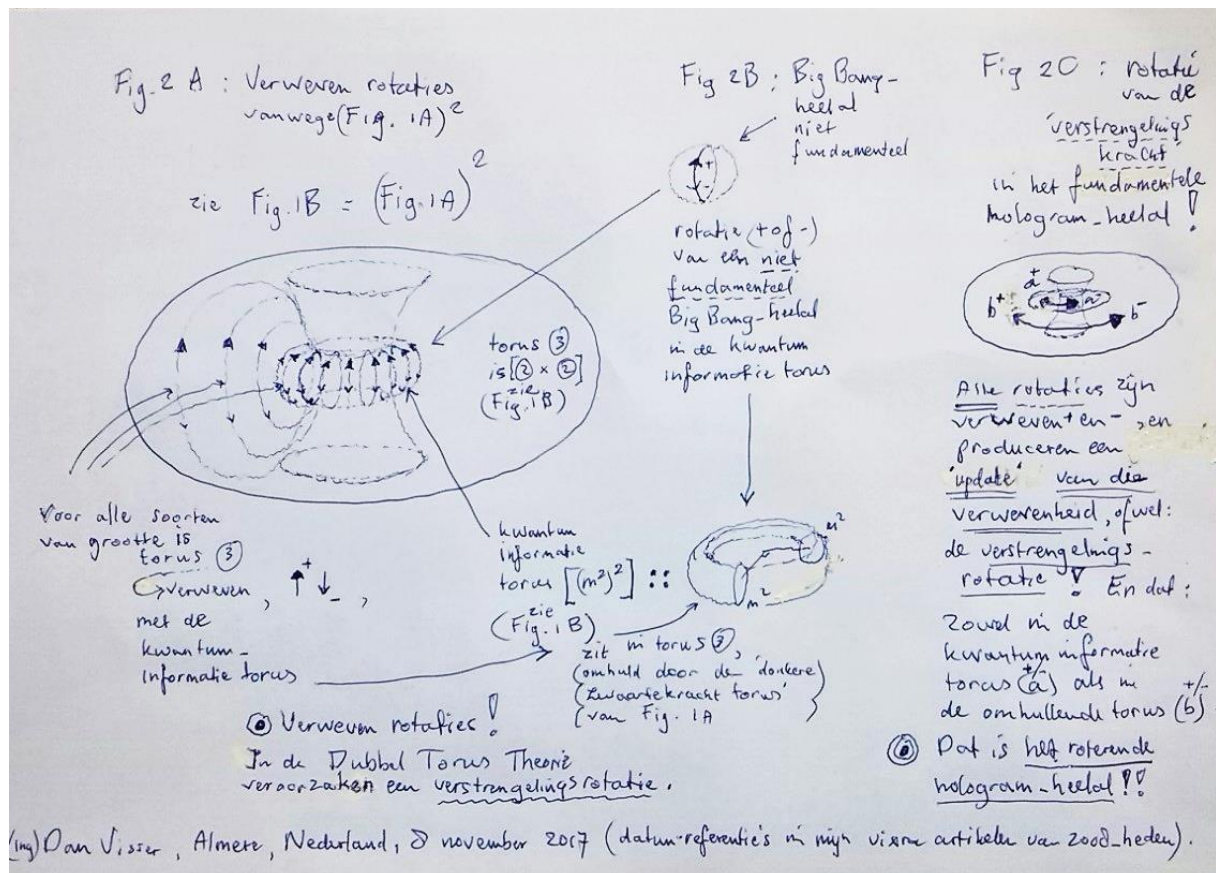


Fig. 2A, 2B en 2C: Rotatie van het hologram-heelal.

Toelichting: In Fig. 2A is de 'torusholte' te zien, die plaats biedt aan de torus voor kwantum-informatie per oppervlakeenheid. Daarbinnen ontstaat kwantumzwaartekracht. Die is voortdurend deel van de grotere omhullende torus en er ook mee verweven is. De omhullende torus is variabel in grootte (zie Fig. 1B). Dit betekent dat alle rotaties (+/-) van de torus voor 'donkere materiekracht', als 'verstrengelingskracht' onder de Planckschaal zit. De kwantumzwaartekracht zit boven de Planckschaal. 'Kwantumverstrengeling' wordt derhalve aangedreven vanuit het domein onder de Planckschaal. De 'verstrengelingskracht' is een 'update' voor de kwantumzwaartekracht. De update doorloopt de hele torus-route met gesloten geometrie. Dat is de specifieke dynamiek van de Dubbel Torus Theorie. Dat is *rotatie van het hologram-heelal* (zie Fig. 2C).

Formules voor de verbrokkeling van vacuüm.

De gedaante van Y , de 'nieuwe' donkere energie, ziet er als volgt uit:

In mijn serie artikelen in vixra-archief is dit al meermaals beschreven. Sinds ik mijn een boekje 'Nieuwe Kosmologie' heb geschreven, heb ik er daar een extra uitwerking aan toegevoegd (zie bijlage 2). Ik ga verder met de uitkomst van die bijlage. Daarbij vervang ik γ uit de bijlage door Y en vervolg de formule-nummers uit dit nieuwe artikel.

$$Y = -\frac{1}{4}c^4\hbar^2 \left[\left(\frac{kg}{m} \right)^3 \left(\frac{s}{m} \right)^3 \right] \times \left[\left(\frac{s}{m} \right)^5 \frac{1}{m^2} \right] \quad (11)$$

-----GR----- -----DM-----

Hierin betekent GR, het bestaan van massadichtheid en tijdsdichtheid in 3D volgens de Algemene Relativiteit. DM betekent dat er extra tijdsdichtheid bestaat in 5D (per oppervlakte-eenheid). Die is van invloed op GR. Middels formule (11) laat ik zien hoe de 'verbrokkeling' van de kwantumeenheid er daardoor uitziet. De 'verbrokkeling' is dimensioneel! Dus niet in waarde! Normaliter heeft een formule een niet-variabele dimensie in de conservatieve kosmologie., maar in mijn 'Nieuwe Kosmologie' heeft 'nieuwe' donkere energie wel een variabele dimensie. Dat lijkt op een bepaalde mate van elasticiteit. Er ontstaat daardoor de volgende formule:

$$Y = -\frac{1}{4}c^4\hbar^2 \left[\left(\frac{kg}{m} \right)^3 \left(\frac{s}{m} \right)^3 \right] \times \left[\left\{ \left(\frac{s}{m} \right)^5 \frac{1}{m^2} \left(1 - \frac{\Delta L_p^2}{\Delta t_p^2} \right) \right\} \right] \quad (12)$$

Daarbij geldt:

$$0 \leq \frac{\Delta L_p^2}{\Delta t_p^2} < p_\infty \quad (13)$$

De Δ betekent 'verbrokkeling'. De verhouding $\frac{\Delta L_p^2}{\Delta t_p^2}$ is de verhouding van de Plancklengte in het kwadraat en de Plancktijd in het kwadraat. Dit is het samenspel van de 'verbrokkeling'. Het reële getal p_∞ betekent dat het niet in het oneindige ligt, maar wel bijna.

Voor $\Delta t_p^2 > 0$ en $\Delta L_p^2 \geq 0$ betekent dat er 'minimale verbrokkeling' van het kwantumeenheid-oppervlak is voor $\Delta t_p^2 \rightarrow p_\infty$. Merk op dat tijd is minder 'verbrokkeld' in de 'verte' (p_∞). De 'verbrokkeling' van de kwantumeenheid gaat daardoor naar 0, oftewel: $\Delta L_p^2 \rightarrow 0$. De uiterste stap is dat er geen 'verbrokkeling' is voor de limiet $\frac{\Delta L_p^2 = 0}{\Delta t_p^2 \rightarrow p_\infty} = 0$. Merk op dat: $\Delta t_p^2 \neq \infty$. En dat ook $\Delta L_p^2 \neq \infty$.

Wanneer de ‘verbrokkenheid’ groter wordt, komt dat overeen met een groter ‘omhullende torus’ (zie Fig. 1A, B). Volgens formule (11) bestaan tijdsdichtheden daarin in 5D onder de Planckschaal. Op die manier geeft formule(12) de mate van ‘verbrokkenheid’ aan.

Zonder ‘verbrokkenheid van de kwantumeenheid’ komt de het tweede deel van de dimensie van formule (12) weer terug in zijn oorspronkelijke staat:

$$\left[\left\{ \left(\frac{s}{m} \right)^5 \frac{1}{m^2} \left(1 - \frac{\Delta L_p^2}{\Delta t_p^2} \right) \right\} \right] = \left[\left\{ \left(\frac{s}{m} \right)^5 \frac{1}{m^2} (1-0) \right\} \right] = \left[\left\{ \left(\frac{s}{m} \right)^5 \frac{1}{m^2} \right\} \right] \quad (14)$$

Daarmee keert de oorspronkelijke formule voor ‘nieuwe’ donkere energie terug (formule 11). ‘Donkere energie’ is dan niet meer dimensioneel elastisch.

Samengevat:

$$Y = -\frac{1}{4} c^4 \hbar^2 \left[\left(\frac{kg}{m} \right)^3 \left(\frac{s}{m} \right)^3 \right] \times \left[\left(\frac{s}{m} \right)^5 \frac{1}{m^2} \right] \quad (15)$$

Formule (15) is ‘nieuwe’ donkere energie zónder dimensionele elasticiteit.

$$Y = -\frac{1}{4} c^4 \hbar^2 \left[\left(\frac{kg}{m} \right)^3 \left(\frac{s}{m} \right)^3 \right] \times \left[\left\{ \left(\frac{s}{m} \right)^5 \frac{1}{m^2} \left(1 - \frac{\Delta L_p^2}{\Delta t_p^2} \right) \right\} \right] \quad (16)$$

Formule (16) is ‘nieuwe’ donkere energie mét dimensionele elasticiteit.

Voor formule (16) geldt $\frac{\Delta L_p^2}{\Delta t_p^2} = \frac{n}{\frac{1}{n}} = n^2$, waarbij $n=0, 1, 2, 3, \dots, p$. Voor p geldt $p \neq \infty$

‘Verbrokkenheid’ is eindig!

De bouwsteen van vacuüm.

Formule (16) beschrijft een dimensionele variabele verfijning, een typisch kenmerk voor 'nieuwe' donkere energie. Maar dat impliceert in feite het bestaan van een *bouwsteen van vacuüm*. Deze bouwsteen kan dimensioneel groter of kleiner worden, afhankelijk van een toestand (ψ) door 'gewone zwaartekracht' (in het kwadraat) of 'donkere materiekraft' (in het kwadraat) als 'anti-zwaartekracht' (zie formule 10). De bouwsteen heb ik 'nieuwe energie-tensor' T_{dan} genoemd (volgens mijn naam). Die tensor dient voor de inkrimping of uitzetting van het vacuüm binnen het perspectief van het roterende hologram-heelal! ik heb de tensor in een vorig artikel afgeleid en vervolgens in mijn boekje gepubliceerd, en neem die nu over in dit artikel met als toevoeging de voornoemde toestand-aanpassing (ψ):

$$T_{dan} = \pm \frac{(k_{de})^{\frac{1}{2}}}{n^2 k_n} \frac{E_p}{G} \psi \left[\underbrace{\{(m^2 s^{-1}) ms^{-2}\}}_{duo-1} \underbrace{\{(m^2 s^{-1}) ms^{-2}\}}_{duo-2} \right] \quad (17)$$

De toestand-aanpassing (ψ) verandert de dimensie niet, zoals ik in het navolgende zal laten zien. De nieuwe tensor bestaat dimensioneel uit een *duo-deeltje* (duo-1 en duo-2). Dit is een *torus* met op alle plaatsen een 3D snelheid (oftewel een snelheidstorus). Er geldt dat $n^2 k_n$ het aantal kwantumzwaartekracht oppervlakken is, waaruit volgt $n^2 k_n = N^3$.

Voor $N^3 > 1$ verkleint de rotatieversnelling $(k_{de})^{\frac{1}{2}}$, omdat de Planckenergie E_p constant is, en dus verkleint de T_{dan} tensor. Dit betekent dat de snelheidstorus kleiner wordt. De torus krimpt. Er ontstaat geleidelijk meer zwaartekracht.

$\psi = G^2$ is de toestand waarin vacuüm niet 'verbrokkeld' is. Er ontstaat steeds meer kwantumzwaartekracht en dat leidt tot 'gewone zwaartekracht', oftewel $F = mg$, met g de plaatselijke zwaartekrachtversnelling werkzaam op een massa (m). Het vacuüm gedraagt zich in deze toestand als de bestaande kosmologische constante (Λ).

De T_{dan} tensor wordt:

$$T_{dan} = \pm \frac{(k_{de})^{\frac{1}{2}}}{N^3} E_p G \left[\frac{m}{s^2} JN \frac{m^2}{s^2} \right] = \left[\frac{m}{s^2} kg \frac{m^2}{s^2} kg \frac{m}{s^2} \frac{m^2}{s^2} \right] = \left[\left(\frac{m}{s} \right)^3 \left(\frac{m}{s} \right)^3 \right] \quad (18)$$

Deze is dimensioneel gelijkwaardig aan formule (17) en ook een snelheidstorus:

$$T_{dan} = \pm \frac{(k_{de})^{\frac{1}{2}}}{N^3} E_p G = \left[\underbrace{\{(m^2 s^{-1}) ms^{-2}\}}_{duo-1} \underbrace{\{(m^2 s^{-1}) ms^{-2}\}}_{duo-2} \right] = \left[\left(\frac{m}{s} \right)^3 \left(\frac{m}{s} \right)^3 \right] \quad (19)$$

Deze tensor beschrijft een torus boven de Planckschaal.

Voor $0 < N^3 < 1$ geldt er wel ‘verbrokkeling van vacuüm’ en is de toestand $\psi = 1$. De kwantum-informatie in het eenheidsoppervlak wordt in deze toestand gedomineerd door de ‘anti-zwaartekracht van de donkere materiekracht’ (zie formule 10). Nu is het domein onder de Planckschaal actief.

Er volgt:

$$T_{dan} = \pm \frac{(k_{de})^{\frac{1}{2}}}{n^2 k_n} \frac{E_p}{G} \left[\underbrace{\{(m^2 s^{-1}) ms^{-2}\}}_{duo-1} \underbrace{\{(m^2 s^{-1}) ms^{-2}\}}_{duo-2} \right] = \left[\left(\frac{m}{s} \right)^3 \left(\frac{m}{s} \right)^3 \right] \quad (20)$$

Ook heir is te zien dat de snelheidstorus dimensioneel blijft bestaan.

Eigenlijk zijn de ‘Duo-deeltjes’ Duo-bits’. Die her-berekenen de kwantum-informatie ten behoeve van de kwantumzwaartekracht. Samengevat: De vacuüm-bouwsteen, T_{dan} , ‘verbrokkelt’ of ‘materialiseert’ het fysisch heelal. Het is een tensor die als ‘motor’ dient voor uitdijing of inkrimping op alle schaalgroottes van het heelal. De tensor bevat alle informatie voor elke schaalgrootte (overigens het kenmerk van een hologram). De ‘verstrengelingskracht’ blijft alle materiedeeltjes verbinden. Ik meen te kunnen stellen dat deze dynamiek verder gaat dan de koppelingsfactor van de snaartheorie ($g'=1/4 L_p$). Die heeft als grens $\frac{1}{4}$ van de Plancklengte en verbrokkelt niet.

Principe Duo-deeltjes.

De T_{dan} dynamiek kan ook het ‘duo-deeltjes-principe’ genoemd worden (synoniem voor snelheidstorus). Het vertaalt zich naar een term voor mijn schilderkunst: ‘Duonisme’. Het zegt, dat elke manifestatie in het roterend hologram-heelal zich vertaalt een ‘dubbel-object’t. Om een voorbeeld te geven: Bij het ontstaan van een ster zoals de Zon, ontstaan er eigenlijk twee sterren gelijk aan de Zon. Of, zoals bij het ontstaan van de planeet Aarde, er ontstaan dan eigenlijk twee planeten Aarde. En ga zo maar door! In het algemeen: Het roterend hologram-heelal produceert twee kwantumeenheden die door een verstrengelingskracht verbonden zijn en leiden tot objecten met grotere omvang, die op hun beurt (kwantumtoestand en kwantumverstrengeling) gekoppeld blijven. Dit voedt mijn overtuiging dat klimaatverandering, niet alleen door invloed van de Aarde en de Zon, maar ook aan invloed (veranderingen) onderhevig zijn van ‘de onbekende ‘andere’ identieke Zon’ en ‘Aarde’; die kunnen zich elders bevinden in ons sterrenstelsel.

Maar, ook ons sterrenstelsel is een dubbel-object in het roterend hologram-heelal. Rechtvaardigt dit dat er, in het ‘extreme’ gesteld, ook twee roterende hologram-heelallen bestaan? Ja!, want ‘verbrokkelde tijd’ is eindig!! (zie formule 13 met p_∞). Kortom: Het tweede roterend hologram bestaat in $(p+q)_\infty$. Maar dat is ook weer eindig. Niet dat dit wat uitmaakt, want het maakt duidelijk dat elk roterend hologram-heelal alle informatie van alle andere roterende hologram-heelallen bevat.

Eén roterend hologram-heelal is dus voldoende om een nieuw model voor het heelal te beschrijven.

Snelheid T_{dan} tensor.

Berekening-1 is voor de toestand $\psi = 1$ volgens formule 17:

$$T_{dan} = \pm \frac{(k_{de})^{\frac{1}{2}} E_p}{n^2 k_n G} = \left[\left(\frac{m}{s} \right)^3 \left(\frac{m}{s} \right)^3 \right] \quad (21)$$

$$\text{Voor } \frac{E_p}{G} = \frac{1}{G} \sqrt{\frac{\hbar c^5}{G}} = \sqrt{\frac{\hbar c^5}{G^3}} \text{ volgt:}$$

$$T_{dan} = \pm \frac{(k_{de})^{\frac{1}{2}}}{n^2 k_n} = \frac{\sqrt{\frac{\hbar c^5}{G^3}}}{N^3} = \left[\left(\frac{m}{s} \right)^3 \left(\frac{m}{s} \right)^3 \right] \quad (22)$$

$$T_{dan} = \pm \frac{\sqrt{\frac{\hbar c^5 k_{de}}{G^3}}}{N^3} \left[\left(\frac{m}{s} \right)^3 \left(\frac{m}{s} \right)^3 \right] \quad (23)$$

$$\text{Voor } \hbar = 1,0545718 \times 10^{-34} [Js], \quad c = 2,99792458 \times 10^8 [ms^{-1}],$$

$$G = 6,674 \times 10^{-11} [Nm^2 s^{-2}], \quad k_{de} = (1,78 \times 10^{-14})^2 [ms^{-2}] \text{ volgt:}$$

$$T_{dan} = \pm \left(\frac{2.721830435884327020797830903918 \times 10^{12}}{N^3} \right)^{\frac{1}{6}} \left[\frac{m}{s} \right] \quad (24)$$

$$T_{dan} = \pm \frac{1.1816 \times 10^2}{N^{\frac{1}{2}}} = \pm \frac{118,2}{\sqrt{N}} \left[\frac{m}{s} \right] \quad (25)$$

$$\text{Voor } \psi = 1 \text{ geldt } 0 < N^3 < 1, \text{ oftewel. } 0 < (N^3)^{\frac{1}{6}} = \sqrt{N} < \frac{1}{6} \quad (26)$$

Daaruit volgt dat voor een snelheidstorus T_{dan} met $1/12$ (dus $< 1/6$) van het aantal kwantumzwaartekracht oppervlakken ($\frac{1}{12} L_p^2$), de baansnelheid ruim $12 \times 118,2 = 1418$ m/s is. Hoe meer ‘verbrokkeling’ van het aantal kwantumzwaartekracht oppervlakken, hoe sneller de snelheidstorus ronddraait. Dit gaat dus verder dan de koppelfactor van een $\frac{1}{4} L_p^2$ bij de snaartheorie.

Berekening-2 is voor de toestand $\psi = G^2$ volgens formule 17:

Daarvoor geldt:

$$T_{dan} = \pm \frac{(k_{de})^{\frac{1}{2}}}{N^3} E_p G = \left[\left(\frac{m}{s} \right)^3 \left(\frac{m}{s} \right)^3 \right] \quad (27)$$

Voor $E_p G = G \sqrt{\frac{\hbar c^5}{G}} = \sqrt{\hbar c^5 G}$ geldt:

$$T_{dan} = \pm \frac{\sqrt{k_{de} \hbar c^5 G}}{N^3} \left[\left(\frac{m}{s} \right)^3 \left(\frac{m}{s} \right)^3 \right] \quad (28)$$

Voor $\hbar = 1,0545718 \times 10^{-34} [Js]$, $c = 2,99792458 \times 10^8 [ms^{-1}]$,

$G = 6,674 \times 10^{-11} [Nm^2s^{-2}]$, $k_{de} = (1,78 \times 10^{-14})^2 [ms^{-2}]$ volgt:

$$T_{dan} = \pm \frac{(73485,71729588849254322858842422007 \times 10^{-36})^{\frac{1}{6}}}{(N^3)^{\frac{1}{6}}} \quad (29)$$

$$T_{dan} = \pm \frac{6,47193 \times 10^{-6}}{\sqrt{N}} \left[\frac{m}{s} \right] \quad (30)$$

$$T_{dan} = \pm \frac{6,47193}{\sqrt{N}} \left[\frac{\mu m}{s} \right] \quad (31)$$

Voor $N = 4$ kwantum eenheidsoppervlakken (vier Planckoppervlakken) is de baansnelheid van de snelheidstorus T_{dan} dus ruim 3,2 micrometer per seconde. Dat is de baansnelheid van een volledig verdampend kleinste zwart gat in het bestaande Big Bang-heelal.

In de Dubbel Torus Theorie heeft dat een andere betekenis. Daar is deze tensor de bouwsteen van vacuüm op Planckschaal en roteert vacuüm met ruim 3,2 micrometer per seconde. Voor meer kwantum eenheidsoppervlakken wordt de baansnelheid van de snelheidstorus kleiner. De rotatie van het vacuüm neemt steeds meer af tot het een vast getal lijkt te worden. Vacuüm roteert dan niet meer. We krijgen dan de oude kosmologische constante (Λ) terug. Die zien we in het materialisatie-heelal.

Oplossing discrepantie van de kosmologische constante (Λ) vanuit berekening via de Algemene Relativiteit en de kwantumtheorie.

De oplossing ligt in de verhouding van de ‘nieuwe’ donkere energie en de ‘nieuwe’ donkere energiekraft $\frac{Y}{F_{de}}$. De waarde van $\frac{Y}{F_{de}} = 10^{-114}$. Dit is volgens uitwerkingen uit één van mijn

artikelen in het vixra-archief. De waarde in het rood is de waarde uit dat bewuste artikel. In tabel (1) volgt daaruit de waarden van Λ volgens de General Relativity (GR) en een vaste extreem veel te grote waarde (10^{122}) volgens de kwantumtheorie.

Tabel (1):

Λ uit de GR	Y/F_{de}	Kwantumtheorie	Factor te groot
10^{-8}	10^{-144}	10^{+114}	10^{122}
10^{-6}	10^{-116}	10^{+116}	10^{122}
10^{-4}	10^{-118}	10^{+118}	10^{122}
10^{-2}	10^{-120}	10^{+120}	10^{122}

Rood is conform de bevindingen voor Λ . Uit deze maat is te zien hoe de verhouding Y/F_{de} de berekening van een te grote vacuüm energiedichtheid (berekend volgens de kwantumtheorie) compenseert in de Dubbel Torus Theorie met het roterend hologram-heelal.

Deze maat kan worden vergeleken met $\Lambda = 10^{-2}$ en dan volgt een factor 10^6 te groot (na compensatie volgens Y/F_{de}). Dit betekent een ‘onzekerheid’ voor de zwaartekrachtconstante G . Want ook die is gerelateerd aan een constante vacuüm energiedichtheid. Dit houdt in dat $1/G$ een onzekerheid heeft van 10^{-6} (dat is een onzekerheid van $10^{-4}\%$ die in het laboratorium experimenteel is bepaald).

De onzekerheid voor $1/G$ volgt ook, maar dan uiterst nauwkeurig, uit een verhoudingsvergelijking van de torusversnelling van de ‘nieuwe’ tensor T_{dan} en de kosmologische constante Λ :

$$\frac{(k_{de})^{\frac{1}{2}} [ms^{-2}]}{\Lambda [m^{-2}]} = \frac{1,78 \times 10^{-14}}{10^{-8}} = 1,78 \times 10^{-6} [m^3 s^{-2}] = 1,78 \times 10^{-6} \left[\frac{kg}{G} \right] \quad (32)$$

$\frac{1}{G}$ is onzeker met $1,78 \times 10^{-6}$ en dat is van invloed op een kilogram. Een kilogram kan gemiddeld ruim $1,33416641 \times 10^{-3}$ (ruim een duizendste) meer of minder massa hebben in het roterend hologram-heelal.

Nog een vergelijkende oplossing om de discrepantie te elimineren.

De oplossing van de discrepantie kan ook nog eens rechtstreek worden vergeleken door Y uit te rekenen (zie formule 15):

Voor $c = 2,99792458 \times 10^8 [ms^{-1}]$ en $\hbar = 1,054571800 \times 10^{-34} [Js]$ is de 'nieuwe donkere energie' als volgt:

$$Y = -22,458 \times 10^{-32} \left[\left(\frac{kg}{m} \right)^3 \left(\frac{s}{m} \right)^3 \right] \times 10^{-4} \left[\left(\frac{s}{m} \right)^5 \frac{1}{m^2} \right] \quad (33)$$

Dat is met inbegrip van 5D tijdsdichtheden per m^2

Hieruit volgt herschreven:

$$Y = -2,2458 \times 10^{-32} \left[\left(\frac{kg}{m} \right)^3 \left(\frac{s}{m} \right)^3 \right] \times 10^{-3} \left[\left(\frac{s}{m} \right)^5 \frac{1}{m^2} \right]$$

Dat is ten opzichte van de oude donkere energie:: (34)

$$Y = -2,2458 \times 10^{-35} \left[\left(\frac{kg}{m} \right)^3 \left(\frac{s}{m} \right)^3 \right] \left[\left(\frac{s}{m} \right)^5 \frac{1}{m^2} \right] \quad (35)$$

Die zou alleen slechts worden geschreven als:

$$\Lambda = 2,036 \times 10^{-35} \left[\frac{1}{s^2} \right] \text{ oftewel: de constante waarde waarmee vacuüm uitdijt.} \quad (36)$$

Hieruit blijkt 'nieuwe donkere energie' (met $G=1$) ongeveer 2/10 is 20% nauwkeuriger is dan de oude donkere energie zonder $G=1$. Niet verwonderlijk, want er wordt een 5D tijdsdichtheid aan de dimensie van ruimtetijdsdichtheid van de GR toegevoegd.

De oude donkere energie per s^2 kan worden omgerekend naar per m^2 .

$$\Lambda = 2,265 \times 10^{-52} \left[\frac{1}{m^2} \right] \quad (37)$$

Dat is vergeleken met de 'nieuwe' donkere energie een factor groter, als volgt:

$$\frac{-22,458 \times 10^{-32}}{-2,265 \times 10^{-52}} \cong 10^{21}, \text{ dat en zonder rekening te houden met } 10^{-4} \left[\left(\frac{s}{m} \right)^5 \frac{1}{m^2} \right] \quad (38)$$

Uit formule 18, 19 en 20 blijkt de snelheidstoris T_{dan} zich in 6D te manifesteren.

Daaruit volgt een factor $(10^{21})^6 = 10^{126}$. (39)

Indien hierop nu wel de factor 10^{-4} van de extra 5D tijdsdichtheid (per m^2) toegepast wordt, dan ontstaat de factor : 10^{122} . Die lost zoals eerder is weergegeven de discrepantie in tabel 1 ook op.

Lokaal heelal dijt sneller uit dan een 'jong' (niet fundamenteel) Big Bang-heelal.

Dat de kosmologische constante aan een ander heelal-proces onderhevig is volgt uit astronomische waarnemingen. Toch geeft ook dat discrepantie problemen, want de Planck-satelliet heeft berekeningen mogelijk gemaakt om de kosmologische constante preciezer uit te rekenen. Dat geeft een verschil met berekeningen die met de Hubble-satelliet zijn gedaan. Het legt een waardeverschil bloot tussen de kosmologische constante berekend in een 'jong' Big Bang-heelal ten opzichte van berekeningen met supernovae en quasars in het lokale heelal. Maar de verhoudingswaarde Y/F_{de} uit het roterend hologram-heelal, lost de discrepanties in al die berekeningen in één klap op. Ik heb het al gezegd: Dat komt doordat het Big Bang-heelal niet fundamenteel is: Er is geen 'jong' Big Bang-heelal! Er was zelfs geen Big Bang!

Wat er wel is, is 'anti-zwaartekracht' door 'verbrokkeld vacuüm en die neemt alleen maar toe zodra een kleinere omvang van materiedichtheid in het lokaal roterende hologram-heelal wordt waargenomen (zie formule 10, waarin 'b' relatief groter wordt bij een constante 'a'). Gevolg is, dat lokaal gezien, we het heelal sneller zien uitdijen. Dit vergroot de waarde van de kosmologische constante! Met andere woorden: verder kijkend naar een (zogenaamd) 'jong' Big Bang-heelal, daarbij wordt een grotere constante 'a' omvat volgens formule 10 en dat geeft meer kwantum-informatie in een oppervlak; ergo, het levert veel minder 'anti-zwaartekracht' op dus een kleinere kosmologische constante.

Tijdkristallen.

In laboratoriumexperimenten is gebleken dat geladen verstrengelde ionen (met CP-symmetrie); C=Charge, oftewel lading; P=Parity, oftewel spin + of -) zich kunnen gaan gedragen als materie van bewegende kristallen. Er ontstaat een herhaling van bewegende materiepatronen. Herhaling van patronen betekent symmetriebreking, maar in dit geval symmetriebreking van tijd. Het wordt ook wel 'nieuwe fase van materie' genoemd. Het blijkt dat de patronen zich herhalen met twee maal het tijdinterval dat nodig was om ze in de CP-symmetrie te brengen. Er wordt geen energie meer toegevoerd om dat tijdinterval te vergroten, du moet die energie ergens anders vandaan komen. Formule 16 geeft aan, dat wanneer men bereid is een verband te leggen met de 'verbrokkeling van vacuüm' (wat alles te maken heeft met de verstrengelingskracht van spin + en - , dit betekent, dat de rotatie van het hologram-heelal de tijd levert voor een twee maal langer durend tijdinterval. Er is letterlijk twee maal zoveel tijd nodig om het CP-patroon af te breken als om het op te bouwen. Niet vreemd, omdat in de tussentijd het hologram-heelal verder is door geroteerd en de tijd daarvoor heeft geleverd.

Referenties.

Elk van mijn artikelen in het vixra-archief (categorie: mathematical physics) bevat externe referenties en referenties naar één van mijn specifieke artikelen. Maar in dit artikel wijk ik daarvan af. Want het poneren van de 'verbrokkeling van vacuüm' is iets van mijzelf. De koppeling van 'geest' en 'materialisatie' die ons fysische wereldbeeld bepaalt hoort daar bij, ongeacht wat andere wetenschappelijke branches daarvan denken. Ik volsta dus met persoonlijke referenties en de referentie naar het totaal van mijn artikelen in het vixra-archief van het Verenigd Koninkrijk en de referentie naar mijn gedachten-experiment uit 2004.

[1] www.vixra.org/author/dan_visser.

[2] www.darkfieldnavigator.com

[3] email: dan.visser@planet.nl

[4] <http://www.vixra.org/abs/1010.0013> Mijn gedachten-experiment voor nieuwe kosmologie.

Bijlage 1: Toelichting op mijn kosmologie.

Er zijn jaren geweest (1920-1940) waarin kosmologen dachten dat het Big Bang-heelal zou kunnen roteren, maar dat werd in de jaren 1970 terzijde geschoven door Amerikaanse invloed in de kosmologie. Vanaf die tijd werd het Big Bang-heelal verheven tot een op zichzelf staand heelal; immers de Big Bang paste goed bij de christelijke leer van de schepping. Maar in mijn 'Nieuwe Kosmologie' wordt het Big Bang-heelal *geïnduceerd* vanuit een *roterend hologram-heelal*. en daarin bestaat het vacuüm uit een onderverdeling van de kwantumeenheid en verfijnde tijdsdichtheden (in 5D) per eenheidsoppervlak die daarop inwerkt.

Tussen mijn geschreven artikelen door heb ik ook een boekje geschreven, 'Nieuwe Kosmologie'. Daarin beschrijf ik samenvattend wat mijn artikelen mij hebben gebracht in mijn speurtocht naar een nieuw heelal-model. In aanvulling daarop heb ik dit artikel geschreven, dat nog iets dieper ingaat op vacuüm. Maar ook al heb ik mijn boekje geschreven en kan het besteld worden, bij het schrijven van dit artikel heb ik er nog geen exemplaar van verkocht. Toch houdt ik vol! Het gaat in mijn 'nieuwe kosmologie' om het toelaten van verfijnde fysica 'kleiner de Planckschaal'. Dat is kleiner dan de kleinste grens voor ruimtetijd volgens het Big bang-heelal. Deze aanvulling verandert het Big Bang-heelal-model in een roterend hologram-heelal. Daardoor verandert het inzicht in het bestaan van materiële structuren, dus ook in ons zelf. Onze 'geest' doet mee als roterend hologram. Die 'verfijning van fysica' gebeurt met 'duo-bits' in vacuüm. De versnelde uitdijng van het Big Bang-heelal verandert daardoor ook in een 'suggestieve dynamiek'. Dat wordt dus een verschijnsel met een diepere oorzaak. Die oorzaak ligt besloten in de rotatie van het hologram-heelal. Er zijn drie soorten rotaties in mijn nieuwe heelal model: 'donkere'- en 'gewone zwaartekracht', en 'licht'). Hierdoor ontstaat een ander soort ouderdom: Eén rotatie-ronde van het roterende hologram-heelal duurt gemiddeld 12.624 miljard jaar (op basis van het gemiddelde van de drie rotaties). Dat is veel langer dan de 13,6 miljard jaar ouderdom van het zichtbare (suggestief) uitdijende Big Bang-heelal.

De Planckgrens is een kunstgreep om de materialisatie van het heelal in stand te houden. Dit wordt opgedrongen door de conservatieve kosmologie, vooral die uit de hoek van de christelijk georiënteerde kosmologie komt in de Verenigde Staten van Amerika. Er zijn professoren die weliswaar, met alle respect, bedreven zijn met hun kennis van snaartheorie, maar die ons ook dwingen ons een theorie te accepteren die niet bewezen is om in onze realiteit te passen.

Voor mij zijn er meerdere redenen om het Big Bang-heelal-model, als fundamenteel fysisch heelal, in twijfel te trekken. De belangrijkste is dat er tot nu niemand is geweest die naar de Big Bang is afgereisd. De bewering dat dit onmogelijk is volgt uit een aanname op basis van bestaande vooringenomen opvattingen die met religie te maken hebben.

Mijn 'nieuwe kosmologie' geeft mij zeker ook inspiratie voor het maken van schilderijen. Die zijn te koop, kunnen bezichtigd worden om vervolgens een nieuwe plaatst krijgen in het heelal bij verzamelaars of kunstliefhebbers.

Bijlage 2: Specifiek uittreksel uit mijn boekje 'Nieuwe Kosmologie'.

(formule-nummers hieronder zijn volgens mijn boekje)

Een nieuwe zwaartekracht-theorie poneert dat gewone zwaartekracht uit donkere zwaartekracht voortkomt en omgekeerd, en dat donkere energie elastisch met donkere zwaartekracht samenhangt. Maar de ondergrens stopt bij de Planckschaal. Daarmee blijft een ander heelal voor het Big bang-heelal buiten het kosmologisch perspectief. Ik gebruik het domein onder de Planckschaal en laat zien dat de binnenste torus uit mijn Dubbel Torus Theorie moet roteren. Dat herstelt de symmetrie voor alle Big Bang-heelallen die uit de rotatie van het hologram-heelal voortkomen.

Om de rotatie te bewijzen heb ik de dimensies van de 'nieuwe donkere energie' herschreven:

$$\begin{aligned}\gamma &= -\frac{1}{4}c^4\hbar^2M^6G\left[\left(\frac{m}{s}\right)^4(Js)^2kg^6\frac{m^3}{kgs^2}\right] \\ &= \left[\frac{1}{G}N(Js)^2kg^6\frac{1}{kg}\frac{m^3}{s^2}\right] \\ \gamma &= -\frac{1}{4}c^4\hbar^2M^6\left[N(Js)^2kg^6\frac{1}{kg}\frac{m^3}{s^2}\right] \\ \text{voor } G=1 \text{ is } \frac{m^3}{s^2} &= \frac{1}{G}kg \\ \gamma &= -\frac{1}{4}c^4\hbar^2M^6\left[N(Js)^2kg^6\frac{1}{kg}\frac{1}{G}kg\right] \\ \gamma &= -\frac{1}{4}c^4\hbar^2M^6\left[N(Js)^2kg^6\right] \tag{10}\end{aligned}$$

Hier staat het product van twee massabollen (elk kg^3) die samen een torus vormen. Maar op elke bol is een 'spin' van toepassing, die resulteert in een rotatie van de torus als geheel. Tegelijkertijd is op het samengestelde product een negatieve kracht werkzaam. De nieuwe donkere energie is negatief en uitdijend. Met ander woorden: De torus roteert en dijt uit. Dat is ook in overeenstemming met de uitdijende energie van de 'dubbel torus' zoals weergegeven in (5). De formule in (9) duidt op een donkere materie-kracht in de vorm van een 'dark flow'.

Het is ook mogelijk te zien wat het aantal basisdimensies is van de donkere energie. En hoe daar het aantal dimensies van de donkere materiekracht in past.

$$\gamma = -\frac{1}{4}c^4\hbar^2M^6\left[N(Js)^2kg^6\right] \tag{11}$$

$$\gamma = -\frac{1}{4}c^4\hbar^2M^6\left[NJ^2s^2kg^6\right] \tag{12}$$

$$\gamma = -\frac{1}{4}c^4\hbar^2M^6 \left[kg \ ms^{-2}kg^2m^4s^{-4}s^2kg^6 \right] \quad (13)$$

$$\gamma = -\frac{1}{4}c^4\hbar^2M^6 \left[kg^9m^5s^{-4} \right] \quad (14)$$

Hieruit blijkt dat de nieuwe donkere energie uit $9 + 5 + 4 = 18$ basisdimensies bestaat. Wanneer er 6 dimensies voor de donkere materiekracht worden afgetrokken, resteren 12 basisdimensies voor alleen de nieuwe donkere energie. Daarin zit mijn donkere materiekracht opgenomen met 11 dimensies. Uit dit geheel blijkt een rechtstreekse samenhang tussen mijn donkere materiekracht en nieuwe donkere energie.

Toch kan (14) dimensioneel nog verder herschreven worden:

$$\left[kg^9m^5s^{-4} \right] = \left[kg^3kg^6m^5s^{-4} \right] \quad (15)$$

Beide kanten daarna met $1/kg^6$ vermenigvuldigen:

$$\left[\frac{1}{kg^6} kg^9m^5s^{-4} \right] = \left[kg^3kg^6 \frac{1}{kg^6} m^5s^{-4} \right] \quad (16)$$

Dit betekent, dat met toepassing van $\frac{1}{G} kg = \frac{m^3}{s^2}$ voor $G=1$, oftewel $kg = \frac{m^3}{s^2}$, volgt er

$$\frac{1}{kg^6} = \frac{s^{12}}{m^{18}} \quad (17)$$

Hieruit volgt dat (16) herschreven kan worden:

$$\left[\frac{1}{kg^6} kg^9m^5s^{-4} \right] = \left[kg^3kg^6 \frac{s^{12}}{m^{18}} m^5s^{-4} \right] \quad (18)$$

Hieruit kan een splitsing gemaakt worden tot welk deel van de donkere energie de Algemene Relativiteit behoort (GR) en in welk deel van de donkere energie de donkere materie onder de Planckschaal zit (DM). Hiertoe wordt de torusmassa (in kg^6) van de nieuwe donkere energie weg gedeeld uit een deel van het dimensie-equivalent (18).

$$\left[\frac{1}{kg^6} \left(\frac{kg^9m^5s^{-4}}{kg^6} \right) \right] = \left[kg^3 \frac{s^{12}}{m^{18}} m^5s^{-4} \right] \quad (19)$$

Hieruit volgt:
$$\gamma = -\frac{1}{4}c^4\hbar^2 \left[kg^3 \frac{s^8}{m^{13}} \right] \quad (20)$$

$$\text{Ofwel: } \gamma = -\frac{1}{4} c^4 \hbar^2 \left[\left(\frac{kg}{m} \right)^3 \left(\frac{s}{m} \right)^3 \right] \times \left[\left(\frac{s}{m} \right)^5 \frac{1}{m^2} \right] \quad (21)$$

-----GR----- -----DM-----

In (21) staat dus een dimensie-uitdrukking waaruit te zien is hoe dimensioneel ‘nieuwe donkere energie’ verfijnd is in vacuüm (DM). Want er zit een dimensie in voor ‘donkere materie’ per oppervlakte-eenheid. De ‘donkere materie’ is een tijdsdichtheid in 5 dimensies in vacuüm en dát is de ‘verfijning’! Boven de Planckschaal heerst de Algemene Relativiteit (GR), daarbeneden de Donkere Materie (DM). Donkere materie gedraagt zich dus eigenlijk als tijdsdichtheden, oftewel als ‘tijdsdeeltjes’.